

הי' דרכו של עוצם קדושת רהיטת מוחו הנורא היו משתנים כמה ענינים מהאמירה להכתיבה וכן בין כתיבה לכתיבה ועוד יש בזה נסתרות שנעלמו ממני כי מאד עמקו

(מחשבותיו)

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וכו': כי כשעלה ברצונו הפשוט לברוא את העולמות כדי להיטב לזולתו כי מדתו להיטב והיה אורו מתפשט לאין סוף וצמצם את אורו לצדדין ונשאר חלל פנוי ובתוך החלל ברא כל העולמות בדבורו ובחכמתו כ"ש בדבר ה' שמים נעשו וכו' וכ"ש כולם בחכמה עשית והחלל הפנוי מכונה בשם פרעה כי שם גילה אורותיו אח"כ וקודם הבריאה היה להשי"ת כל המדות הן רחמים הן חכמה אבל היו בבחינת אין סוף כי לא היו מוגבלים וע"י הצמצום עשה אח"כ גבול לכל המדות עד שאנחנו בני אדם יכולין להבחין מידת טובו ורחמנותו וההבחנה היא מהשכל והחכמה שהגביל בנו ובכל העולמות ודע שיש חכמות שהם רחוקים מהקדושה ואעפי"כ יש בהם מעט אלהות מעט קדושה מאותיות שנפלו בהם בשעת בריאת עולמות שנשברו הכלים מחמת רבוי אור שלא יכלו לסבול את האור ונשברו ונפלו ונתהוה מהם הקליפות וחיותם מנצוצי (כאן חסר הרבה כי חצי הדף נחתך ונאבד) החכמה היה מן הצמצום היינו מהחלל הפנוי הנ"ל ועל החכמות כאלו נאמר כל באיה לא ישובון וכו' כמו החלל הפנוי שפינה משם אור אלהותו כן החכמות הללו לא תוכל למצוא שם שיש אלקים ואדרבא שמורין להיפך כמו החלל הפנוי וזאת החכמה אסור לספר ממנה כי אין לה כח הדיבור כי החלל הפנוי היא קודם הבריאה קודם אותיות הדיבור ואין כח במדבר לדבר בה ואין כח בשכל להבינו כי צמצם חכמתו כדי שישאר חלל פנוי ועל זה נאמר שתוק כך

שכלך באזני, זה בחינת הבחנה, כמו אוזן מלין תבחן כי הסיפור בא מכה אותיות הדיבור שנברא בהן העולמות והבחנה באה מחכמתו ית"ש שברא בה העולמות ועבדי פרעה הן ההקדמות של אלו החכמות שהן עוזרין להחכמות האלו כמו שאין מלך בלא עבדים כן אין חכמה בלתי הקדמות ופרעה הוא בחינת הצמצום והחלל הפנוי ולב זה בחינת תוכו של החכמה: והצמצום הי' גם כן בחכמה אבל א"א להבין כי איך סילק משם אור חכמתו שלא יהי' בבחינת אין סוף הלא גם הצמצום גם כן ע"י חכמתו נמצא שאין כאן חלל פנוי מחכמתו וזה כי אני הכבדתי היינו הלבשתי והסתרתני את לב ותוכו של החלל הפנוי של החכמות הנ"ל והלבשתי את תוך ולבן של הקדמותיהם שלא יוכל שום אדם להבין זאת וזה שאין אדם יכול להבין זאת החלל הפנוי כל זה כדי שבתוכו אשים בתוכו כל העולמות וזה למען שיתני אותותי וכו' אבל אלו החכמות שיש בהם מעט קדושה מאותיות השבורים והם בחינת אדם דקליפה שהוא כקוף בפני אדם כשאדם נופל לשם יוכל לידע משם את השי"ת ע"י האותיות הקדושה שנפלו לשם וזהו: את אשר התעללתי במצרים פי' שחקתי ואת אותותי אשר בם [היינו] אדם הבליעל שהוא כקוף בפני אדם כמו שחוק שמשחקין שקורין נאך גשפעט הבליעל הוא כמו קוף שעושה מה שאדם עושה ואת אותותי אשר שמתני בם [וידעתם] כי אני ה' היינו (שם מי) [שמי] שנופל לשם [יוכל] לידע כי אני ה' כנ"ל.

סדר ימי פולחן ר"ת הימי:

קלט בשבת אכלתי אצל ר' שאול הנזכר לעיל ובליל שבת פאו אצלי כמה אנשים וספרתי להם הרבה מרבנו זכרוננו לברכה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רלו זמור מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ז
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז

מֵעַנִין נְסִיעָתוֹ לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ וְגַם אָמַרְתִּי לָהֶם אִיזָה דְבַר־תּוֹרָה
מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וְאַחַר כֵּן הִפְצִיר ר' שָׂאוֹל לִילֵךְ לְהֵרֵב
מִמְּקוֹלֶיךָ וְהִלַּכְתִּי לְשֵׁם וּכְבֹד הָיָה כְּמוֹ חֲצוֹת לַיְלָה וְגַם שָׁם בְּבֵית
הָרֵב הַנִּזְכָּר לְעִיל אָמַרְתִּי לִפְנֵיהֶם כַּמָּה דְבַר־י תּוֹרָה מִרְבֵּנוּ הַנּוֹרָא
זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וְכָל זֶה הָיָה לִי לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, שְׁזִכִּיתִי
בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ לְסִפּוֹר דְבַר־י תּוֹרָה מִתּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָהּ:

קָמָה וְהִתְפַּלְלְתִּי בְּשַׁבָּת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְשַׁבָּת בְּבִקְרָא בְּאוֹ כַּמָּה
אֲנָשִׁים חֲשׁוּבִים לְקַבֵּל פָּנִים, וְאַחַר כֵּן בְּשַׁעַת הַשְּׁלֶחֶן בָּאוּ גַם בֵּן
אֲנָשִׁים הָרַבָּה וְאָכְלָנוּ וְשָׁתִינוּ בְּשִׁמְחָה אֲבָל הָיָה לִי קֶצֶת צַעַר אֲז
שָׁלֹא עָלְתָה בְיָדֵי אֲז לֹאמַר דְבַר־י תּוֹרָה מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ
מִחֲמַת הַשִּׁמְחָה וְהִרְעַשׂ שֶׁל מְבִיאֵי הַיַּיִן כִּנְהוּג:

קָמָה אַחַר כֵּן אַחַר סְעֻדַת שְׁחֵרִית הִלַּכְתִּי לְבֵית ר' פִּיבִישׁ וְשָׁם
יִשְׁנָתִי קֶצֶת וְאַחַר כֵּן אָמַרְתִּי שָׁם בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי מָה שְׁזִכִּיתִי
לְחֵדֶשׁ אֲז מֵעַנִין תַּעֲנִית שְׁשִׁיךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאמַר עַל הַלְכוֹת
בְּרִכּוֹת הַנְּסִים וְהַטְּבַת חֵלוֹם וּבְרִכַת שְׁהַחֲיָנוּ עַל הָרוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ
הַחֲבִיב עָלָיו וְכוּ' וְאַחַר כֵּן הִתְפַּלְלְתִּי מִנְּחָה בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ,
וְהִלַּכְתִּי לְבֵית ר' שָׂאוֹל הַנִּזְכָּר לְעִיל, וְאָכְלָתִי שָׁם סְעֻדָה שְׁלִישִׁית
וְהָיוּ שָׁם קֶצֶת אֲנָשִׁים, וְתִהְיֶה לָּאֵל אָמַרְתִּי לִפְנֵיהֶם עַנִין הַנְּפִלָא
עַל פְּסוּק אֲזִמְרָה לְאֶלְקִי בְּעוֹדִי (לְקוֹטִי מוֹהֲרָן רַפ"ב), וְעוֹד כַּמָּה
דְבַר־י תּוֹרָה מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְתִהְיֶה לָּאֵל זְכִיתִי לְשִׁבוֹת שָׁם
בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, וְסִפְרָתִי קֶצֶת מִמֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ וּמִתּוֹרָתוֹ
הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבָּת בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, שְׁזִיחָה נוֹגַע לְמָקוֹם שְׁנוֹגַע וְכוּ' וְכוּ'
בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר לֹא עָזַב חֶסְדּוֹ מֵאֲתָנוּ עַד הַנָּה:

קָמָה בְּיוֹם רֵאשִׁוֹן, פָּרַשְׁת קָרַח הָיִיתִי עַל מְעַרְת הוֹשַׁע בֶּן בְּאָרִי,

וּכְנַגְדּוֹ מְעַרַת בְּאֵרֵי אָבִיו, שְׁגַם הוּא הָיָה נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל אֲבָל לֹא
 הָיָה לָנוּ הַמַּפְתָּח שֶׁל הַמְּעָרָה רַק עָמְדָנוּ בַּחוּץ אֲצֵל הַפְּתַח
 וְאָמַרְנוּ שָׁם קִצַּת תְּחִנוּת וּבִקְשׁוֹת גַּם עַל מְעַרַת בְּאֵרֵי אָמַרְנוּ
 קִצַּת, גַּם בְּדַרְךְ הַלּוֹכֵנוּ לְמְעַרַת הַזֶּשֶׁע, הָיִינוּ אֲצֵל הַיְנוּקָא וְאֲצֵל
 שְׁלֹשֶׁת צְדִיקִים שֶׁאָמַר עֲלֵיהֶם הָאֲרִיז"ל שֵׁהֶם בְּחִינַת אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּבְתוֹךְ הַמְּעָרָה שֶׁל הָרַב מוֹזְלוֹטְשִׁינסְק וְשָׁם מְנַחֵת
 בְּתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה הַצְּדִיקָת מַרְת מְרִים זְכוֹרָנָה לְבִרְכָה
 עִם בְּעֻלָּה וּבְנָה זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה וְעוֹד הָיִינוּ אֲזִי אֲצֵל שְׂאֵר צְדִיקִים,
 מִמְּעַרַת הַזֶּשֶׁע חוֹזְרֵנוּ וְהַלְכְּנוּ וּבָאֵנוּ לְקַבֵּר שֶׁל הַתַּנְאָר ר' פִּינְחָס בֶּן
 יֵאִיר, מִשָּׁם חוֹזְרֵנוּ וְהַלְכְּנוּ לְמַקְוֵה שֶׁל הָאֲר"י זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה
 וְטַבְּלָנוּ שָׁם:

קָמַג בְּיוֹם שְׁנֵי הָיִיתִי אֲנִי לְבִדִּי בְּלֹא חֲבָרֵי רַבֵּי יְהוּדָא אֲלִיעֶזֶר עַל
 קַבֵּר הַתַּנְאָר רַבֵּי הַצְּפִית הַמְּתַרְגְּמָן, אֶחָד מִעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת,
 וְעַל קַבֵּר יְהוּדָע הַכֹּהֵן הַמְּנַח סָמוּךְ לְשָׁם:

סדר לקויי עצות היופני:

יֵא מַה שְּׂיֵשׁ כַּמָּה לּוֹמְדִים שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה הַרְבֵּה וְאֵינָם חוֹזְרִים
 בְּתִשׁוּבָה, וְאֲדַרְבָּא הֵם חוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים, זֶה מַחֲמַת שְׁלוֹמֵד
 שְׁלֹא לְשִׁמְהָ, כִּי אִם בְּשִׁבִיל כְּבוֹד וְרַבְנוֹת לְהַתִּיּוֹר וּלְקַנְטָר, וְאֲזִי
 עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה נִכְנָם בּוֹ עַרְמְמִיּוֹת יוֹתֵר. כִּי בְּהַתּוֹרָה יֵשׁ שְׁנֵי
 בְּחִינּוֹת, צְדִיקִים יִלְכוּ בָּם וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם. וְאֲזִי מִהַתּוֹרָה
 שְׁבַע־לִפְהָ נַעֲשֶׂה לוֹ פֶּה לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק עֲתִק בְּגִאָוָה וּבּוֹז. וְיֵשׁ
 צְדִיקִים גְּדוֹלִים מוֹבְחָרִים, שֵׁהֶם יוֹדְעִים מֵאִיזָה הַלְכוּת שֶׁל הַתּוֹרָה
 נַעֲשׂוּ אֲצֵלָם אֵלּוֹ הַצְּרוּפִים רָעִים שְׂמַדְבָּרִים עַל הַצְּדִיקִים, וְהֵם
 מַעֲלִים אֵלּוֹ הַצְּרוּפִים וְחוֹזְרִים וְעוֹשִׂים מֵהֶם הַלְכוּת וְכוּ', כַּמְבֹאֵר
 בְּפָנִים עֵינִן שָׁם בְּסִימָן יב.

וְהַהִבְדִּיל, אֶלֶף אֶלֶפִי אֲלָפִים הַבְּדִלוֹת, שֵׁישׁ בֵּין קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַפְּחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים, לְבֵין זְהֻמַּת טְמֵאת הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְכִשְׁיִזְכּוֹר הַיֵּטֵב חֶסֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, שְׁלֵא עָשָׂהוּ גּוֹי, בּוֹדֵאֵי רָאוּי שְׁתַּגְדֵּל שְׁמֻחָתוֹ מְאֹד וְהִיא שְׁמֻחָה שְׂאִין עָלֶיהָ עֲצָבוֹת כִּי בְשִׁלְמָא כְּשִׁמְשִׁמַּח עֲצָמוֹ בְּדָבָר שֶׁעָשָׂהוּ הוּא עֲצָמוֹ, עַל זֶה אֶפְשָׁר לְמַצֵּא עֲצָבוֹת עַל כָּל שְׁמֻחָה כִּי יִמָּצֵא לוֹ חֶסְרוֹנוֹת בְּכָל דָּבָר כִּדֵי שְׁלֵא לְהַנִּיחוֹ לְהָרִים וּלְשִׁמַּח עֲצָמוֹ אֲבָל בְּזֶה, שְׁלֵא עָשִׂנִי גּוֹי, שֶׁהוּא רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָשָׂה כֶּךָ וְחָמַל עָלָיו וְלֹא עָשָׂהוּ גּוֹי, אֵיךְ אֶפְשָׁר לְמַצֵּא חֶסְרוֹן בְּזוֹ הַשְׁמֻחָה מֵאַחַר שֶׁהוּא רַק מֵעֲשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי בּוֹדֵאֵי אֵיךְ שִׁיְהִיָּה עַל כָּל פָּנִים הוּא הַפְּרֵשׁ גְּדוֹל בֵּינּוֹ לְבֵין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, אֲשֶׁר אֵין שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וְהַצְדִּיק הַנִּלְוֵה הַתְּחִיל לְשִׁמַּח עֲצָמוֹ בְּזֶה וְהַתְּחִיל לְשִׁמַּח וּלְהָרִים עֲצָמוֹ מְעַט מְעַט וּבְכָל פַּעַם הָרִים וְשִׁמַּח עֲצָמוֹ בִּיּוֹתֵר, עַד שֶׁבָּא לְשִׁמַּח גְּדוֹלָה כָּל־כָּךְ, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְהַשְׁמֻחָה שֶׁהִיָּה לְמִשָּׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בָּעֵת שֶׁעָלָה לְקַבֵּל הַלְוָחוֹת וּבְתוֹךְ שֶׁהָרִים וְשִׁמַּח עֲצָמוֹ, פָּרַח בְּעוֹלָמוֹת כַּמָּה וְכַמָּה אֲלָפִים פְּרָסָאוֹת וּבְתוֹךְ כֶּךָ הַבֵּיט בְּעֲצָמוֹ וְהִנֵּה הוּא רַחוּק מְאֹד מִמָּקוֹם שֶׁהִיָּה בַתְּחִלָּה וְהִיָּה לוֹ צֶעַר גְּדוֹל: כִּי הִיָּה סָבוּר שִׁיפֵל לְאִיזָה מָקוֹם אַחַר, וְיִהְיֶה תְּמִיחָה גְּדוֹלָה עָלָיו שֶׁנֶּעְלַם פְּתָאֵם וְהַצְדִּיק חָפִץ תָּמִיד לְהִיּוֹת הַצָּנֵעַ לְכַת וְהַשְׁמֻחָה הַתְּחִילָה לְפָסֵק כִּי הַשְׁמֻחָה יֵשׁ לָהּ גְּבוּל שְׁמַתְּחֵלָת עֲצָמָה וּמְסִימָת עֲצָמָה וּכְשֶׁהַתְּחִילָה הַשְׁמֻחָה לְפָסֵק־פָּסְקָה מְעַט מְעַט, וְנִשְׁפַּל מְעַט מְעַט וּכְשֶׁחָזַר וַיֵּרֵד וְנִשְׁפַּל מִמָּקוֹם שֶׁפָּרַח לְשָׁם בְּשַׁעַת הַשְׁמֻחָה, לֹא חָזַר תְּחִלָּה לְמָקוֹמוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַח מִשָּׁם, כִּדְרָךְ פְּרִיחָתוֹ רַק שִׁיֵּרֵד מִיַּד לְמַטָּה־בְּמָקוֹם שֶׁפָּרַח לְשָׁם וְעַל כֵּן הִיָּה פְּלִיאָה גְּדוֹלָה עַל שֶׁמָּצָא אֶת עֲצָמוֹ אַחַר שִׁיֵּרֵד לְמַטָּה בְּמָקוֹמוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רמ"ג מנחה רבי'ת זצ"ל "צדק צדקוה שדך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הָרֵאשׁוֹן וְהַבֵּן הַיָּטִב עַד שְׁחֹזר לַמָּקוֹם שֶׁהָיָה בַּתְּחִלָּה וְהַבֵּיט
בְּעֵצְמוֹ, וְרָאָה שֶׁהוּא מִמֶּשׁ בַּמָּקוֹם שֶׁהָיָה בַּתְּחִלָּה וְלֹא נִעְתַּק
מִמָּקוֹמוֹ כְּלָל, רַק אֶפְשָׁר כְּחוּט הַשְּׁעָרָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְשַׁעַר,
רַק הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ וְהָיָה תְּמִיּהָה גְּדוֹלָה בְּעֵינֵי הַצְּדִיק שֶׁפָּרַח כָּל־כֹּף
בְּעוֹלָמוֹת, וְכֵאֵן לְמַטָּה לֹא נִעְתַּק כְּלָל וְהָרְאוּ לוֹ, שֶׁכָּל־כֹּף יִקָּר
בְּעֵינֵי הַיֵּשׁם יִתְבָּרֵךְ תְּנוּעָה וְהִעֲתָקָה קִטְנָה שֶׁאָדָם מֵעֲתִיק עֵצְמוֹ
בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲפִלוּ פְּחוֹת מְחוּט הַשְּׁעָרָה, עַד שְׂאִין כְּדֹאֵי נֶגֶד זֶה
כִּמָּה וְכִמָּה אֲלָפִים עוֹלָמוֹת וּפְרָסְאוֹת.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) יש מי שאומר שגור של בית הכנסת ושל שבת ושל חנוכה
כולם של מצוה הם ומותר להדליק זה מזה: הגה והוא הדין נר של
ת"ת או נר לחולה הצריך נר (נ"י ה"ק) ובענין נר של בית הכנסת עיין לעיל
סימן קנ"ד סעיף י"ד:

סימן תרעה (א) הדלקה עושה מצוה ולא הנחה שאם היתה
מונחת במקומה שלא לשם מצות חנוכה
מדליקה שם ואין צריך להסירה ולהניחה לשם מצות חנוכה
לפיכך עששית שהיתה דולקת כל היום שהדליקה מערב שבת
למצות חנוכה למוצאי שבת מכבה ומדליקה לשם מצוה ומכל
מקום צריך שידליקנה במקום הנחתה שאם הדליקה בפנים
והוציאה לחוץ לא יצא שהרואה אומר לצורכו הוא מדליקה וכן
אם מדליקה ואוחזה בידו במקומה לא יצא שהרואה אומר לצורכו
הוא אוחזה: (ב) יש מי שאומר דכיון דהדלקה עושה מצוה צריך
שיתן שמן בנר כדי שיעור קודם הדלקה אבל אם בירך והדליק
ואח"כ הוסיף שמן עד כדי שיעור לא יצא ידי חובתו: (ג) אשה
מדלקת נר חנוכה שאף היא חייבת בה אבל אם הדליקה חרש

שומרה וקטן לא עשה כלום ואע"פ שהניחה גדול ויש מי שאומר בקטן שהגיע לחינוך מותר: הגה ולדידן דכל אחד מבני הבית מדליק בפ"ע קטן שהגיע לחינוך צריך להדליק ג"כ:

סימן תרעו (א) המדליק בליל ראשון מברך שלש ברכות להדליק נר חנוכה. ושעשה נסים. ושהחיינו ואם לא בירך זמן בליל ראשון מברך בליל שני או כשיזכור: (ב) מליל ראשון ואילך מברך שתים להדליק ושעשה נסים: הגה ויברך כל הברכות קודם שיתחיל להדליק (מהרי"ל): (ג) מי שלא הדליק ואינו עתיד להדליק באותו הלילה וגם אין מדליקין עליו בתוך ביתו כשרואה נר חנוכה מברך שעשה נסים ובליל ראשון מברך גם שהחיינו ואם אח"כ בליל ב' או ג' בא להדליק אינו חוזר ומברך שהחיינו: (ד) אחר שהדליק אומר הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות וכו': (ה) יתחיל להדליק בליל ראשון בנר היותר ימיני ובליל ב' כשיוסיף נר אחד סמוך לו יתחיל ויברך על הנוסף שהוא יותר שמאלי כדי להפנות לימין וכן בליל ג' כשיוסיף עוד אחד סמוך לב' נרות הראשונות יתחיל בנוסף ובו יתחיל הברכה ואח"כ יפנה לצד ימין וכן בכל לילה נמצא שתמיד מברך על הנוסף שהוא מורה על הנם שהרי בתוספת הימים ניתוסף הנם:

סימן תרעז (א) אכסנאי שאין מדליקין עליו בביתו צריך לתת פרוטה לבעל הבית להשתתף עמו בשמן של נר חנוכה ואם יש לו פתח פתוח לעצמו צריך להדליק בפתחו אף על פי שאותו בית אינו מיוחד אלא לשינה והוא אוכל על שלחן בעל הבית. והוא הדין לבן האוכל אצל אביו: הגה ויש אומרים דבזמן הזה שמדליקים בפנים ממש ידליק במקום שאוכל וכן נהגו (תשובת הרשב"א סימן

חוק נתן ולא יעבור

ה'רמב"ם מנהיג דעתו ל"ע"ך מצני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תקמ"ב: (ב) קטן שהגיע לחינוך צריך להדליק: (ג) יש אומרים שאע"ג שמדליקין עליו בתוך ביתו אם הוא במקום שאין בו ישראל מדליק בברכות: הגה כי חייב לראות הנרות (מרדכי) וכן נוהגין ואפילו אם הוא אצל יהודים ורואה הנרות אם רוצה להחמיר על עצמו ולהדליק בפני עצמו מדליק ומברך עליהם וכן נוהגין (תה"ד ומהרי"ל ותשובת מהרי"ל סימן קמ"ה): (ד) הנותר ביום השמיני מן השמן הצריך לשיעור הדלקה עושה לו מדורה ושורפו בפני עצמו שהרי הוקצה למצותו ואם נתערב בשמן אחר ואין ששים לבטלו יש מי שאומר שאין להוסיף עליו כדי לבטלו:

סימן תרעה (א) מי שאין ידו משגת לקנות נר חנוכה ונר שבת יקנה נר שבת מפני שלום ביתו (ועיין לעיל סימן רס"ג ס"ג) ואם יש לו לשל שבת ואין לו לנר חנוכה וליין לקידוש היום יקנה לנר חנוכה משום פרסומי ניסא: הגה והוא הדין נר חנוכה קודם ליינ הבדלה ועיין לעיל סימן רצ"ו סעיף ה':

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תקבא: איום ונורא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה כזאת שיהיה לה כח להחיות אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באפן שאזכה תמיד להתקרב אליך ולהתדיבק בך תמיד בכל [מכל] המקומות שבעולם, עד שאזכה חיש קל מהרה לתשובה שלמה באמת, ולתקן כל מה שקלקלתי, ולא איעול בכסופא קמך בכל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים זה כמה וכמה:

תקבב: רבונו של עולם אדוני מלכי ואלקי, אבי גואלי ופודי צור לבבי וחלקי הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמיך ואהבתך אלי, וכמה נפלאות ונסים וטובות בלי שיעור עשית עמדי, ואיך תוכל

לְהִתְאַפֵּק כָּל כֹּף מִלְעֲזוֹר וּמִלְהוֹשִׁיעַ לִי יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה לְגַאֲלָנִי גְאֻלָּה
 שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְלוּת, שְׂאֻזְכָּה לָשׁוּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת בְּבַחֲיִנַת
 תְּשׁוּבָה שֶׁל שִׁבְתָּ הֲלֹא אֵין דְּבַר נִמְנַע מִמֶּךָ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "הִיפְלֵא
 מִה' דְּבַר" רַחֵם עָלַי מָלֵא רַחֲמִים, וְאַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִן הָאֱמוּנָה
 לְעוֹלָם, וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי וְאַל תִּגְמַלְנִי כַּמִּפְעָלִי, רַק תִּחַנְּנֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וּתְחַזְּקֵנִי וּתְאַמְצֵנִי בְּאַמוּנָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאַזְכָּה בְּכָל עֵת לְדַבֵּר וּלְהוֹדִיעַ הָאֱמוּנָה בְּפִי, עַד
 שְׂאֻזְכָּה לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה בְּאַמֶּת בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה לָשׁוּב עַל
 יְדֵי זֶה אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן צְדִיקֶיךָ
 הָאֱמִתִּים וְזַכְּנֵי לֵילֶךְ וּלְהַתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם
 חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא אֲדַקְדֵּק יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּחִמְרוֹת יִתְרוֹת
 (שְׁקוֹרִין אֵיבֵר טְרַאכְטִין) שְׂאִינָם כְּרִצוֹנְךָ, וְלֹא אֶחְשׁוֹב מִחֲשָׁבוֹת
 יִתְרוֹת:

תַּקְכָּג: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שִׁטְחֹתִי אֵלַיךָ כַּפִּי, עֲזוֹר
 עֲזוֹר הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעֵנִי עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה אַחֲרֵי שֶׁלֹּא
 זָכִיתִי לְהוֹשִׁיעַ בְּאַמֶּת [בְּשְׁלֵמוֹת] עַד הִנָּה רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה בְּעַל
 הַרְחֲמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁךָ אַל
 תִּקַּח מִמֶּנִּי, אַל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחֲסִי אַל תַּעֲזֹבֵנִי" עֲזָרְנִי
 לְמַעַן שְׂמֶךָ הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ לְמַעַן חַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים שְׂאִינָם
 תַּמִּים וְאִינָם כָּלִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי
 לֹא כָלוּ רַחֲמָיו כִּי שָׁחָה לְעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ דְּבִקָּה לְאָרֶץ בְּטַנְּנוּ קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְּנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ יִהְיוּ לְרִצוֹן אֱמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי":

תְּפִלָּה נצ תַּקְכָּד: {מִיוֹסֵד ע"פ תוֹרַה נ"ו} "מִי לִי בְּשָׁמַיִם וְעַמֶּךָ לֹא
 חִפְצָתִי בְּאָרֶץ, כָּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֻלְקֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רמד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדק מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֱלֹקִים לְעוֹלָם" רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹמוֹת
מִמְשַׁלְתֶּךָ, כִּי אַתָּה מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמָךְ רַחֵם עָלַי
לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְתֵן לִי בְּאַמֶּת לֵב כְּאִשֶׁר וְטָהוֹר לְעַבְדְּתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ לֵב
יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֻזְכָּה שִׁיְהִיָּה לְבִי מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ [שִׁיְהִיָּה
נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי שְׂכִינַת כְּבוֹדָךְ] הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַשּׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב:
"וְשַׁכַּנְתִּי בְּתוֹכְכֶם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה: מְלִמֵּד
שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל"
וְעַקֵּר הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּלֵב כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "צוֹר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹקִים
לְעוֹלָם" רַחֵם עָלַי וְעֲזֹרְנִי וְזַכֵּנִי שִׁיְהִיָּה לְבִי מְלֵא מֵאֱלֹהוֹתֶךָ עַד שֶׁלֹּא
יֻכַל שׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבֵּל וְלִמְנַע אוֹתִי מִעַבְדְּתֶךָ וּמִירְאָתֶךָ,
רַק אֻזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתֶךָ וְלִמְצֹא אוֹתֶךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל
דְּרָגָא וְדְרָגָא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי לִית אֶתְר פְּנוּי מִנֶּךָ זַכֵּנִי לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּךָ
בְּכָל לְבָבִי בְּאַמֶּת עַד שֶׁאֶהְיָה גַם כֵּן בְּבַחֲינַת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין
הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, עַד שֶׁכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם יְהִיוּ בְּטָלִין וּמְבַטְלִין
נֶגְדֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּלָה, וְלֹא יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְבַלְבֵּל אוֹתִי חַם
וְשִׁלּוֹם מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה רַק אוֹכֵל לְהַשִּׁיג אוֹתֶךָ וְלִמְצֹא אוֹתֶךָ
וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם: